

DE WORMENSOPPERS

(Da werd ja da Fisch in da Pfanna varruckt)

Blijspel in drie bedrijven

door

ULLA KLING

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE WORMENSOPPERS - DA WERD JA DA FISCH IN DA PFANNA VARRUCKT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ULLA KLING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Cor Bonekamp - ziet zijn lang gekoesterde wens, eindelijk eens 'n hengelvakantie te mogen beleven, in vervulling gaan, maar dat is dan ook 't enige

Kirsten - zijn wederhelft, daardoor gedwongen haar hele vakantie in en rond hun caravan te moeten verbrengen, in eenzaamheid, wel te verstaan

Becky - hun dochter, die in haar nog betrekkelijk kort huwelijksleven maar niet dat kan vinden, wat ze ervan verwacht had

Melvin - haar tot wanhoop gebrachte liefhebbende echtgenoot, die van lieverlede noodgedwongen aan 'n scheiding begint te denken

Ruud van Wely - weet al sinds dertig jaren niet beter, als dat je tijdens 'n vakantie alleen maar kunt vissen; wat hij niet weet, is, hoe dat moet

Gina - zijn huwelijkspartner, die geleerd heeft ook niet beter te weten, maar haar eenzame uren invult met het bespieden van haar medemensen

Donald Vogel - een campinggast volgens het boekje, met als vaste begeleider 'n gummi-eend en kennelijk zelf ook wel wetend, dat geen mens volmaakt is

DECOR:

Alliedrie de bedrijven spelen op een en dezelfde plek, namelijk een camping. In beide korte kanten, dus links en rechts, wordt een campingwagen gesuggereerd, door twee respectievelijke voortenten. Als de decorbouwer erin slaagt, ook nog een klein stukje van de zogenaamde wagens te laten zien, is dat mooi meegenomen. Voor, of in de buurt van beide tenten, staat 'n tuinsetje en op beide plaatsen hangt ook 'n geïmproviseerd drooglijntje. Over de volle breedte van de achterwand loopt van links naar rechts een voetpad. Dat voert aan de ene kant naar de rest van de camping, c.q. de super, en aan de andere kant naar het meer. Links en rechts naast beide standplaatsen kunnen groenvoorzieningen worden aangebracht. Hetzelfde geldt ook voor de achtergrond. De rest van de bühne kan, rekening houdend met de beschikbare ruimte, aangeklede worden met bijvoorbeeld hier of daar 'n grill, 'n afvalkorf etc.

EERSTE BEDRIJF

De bühne is leeg, uit de voortent rechts komt 'n twistgesprek.

Cor: ...Onderhand wel mogen ophouden met dat gedonder! Heb ik eindelijk eens, voor 't eerst in m'n leven, 'n vakantie, tijdens welke ik me geheel kan wijden aan de hengelsport, en dan loop jij de hele dag te zeveren en te zaniken!

Kirsten: Vakantie noem je zoiets? Voor jou misschien! Maar ik zit ondertussen de hele dag opgesloten in zo'n enge bekrompen caravan! En dat, terwijl ik je honderdmaal gezegd heb, dat ik aan 't water wil!

Cor: Nu nóg mooier! Je bent toch verdomme aan 't water!

Kirsten: (*honend*) En wát voor 'n water! Vergeven van de muggen is 't er!

Cor: Maar zeker, voor mevrouw komen alleen nog maar exotische vakantiebestemmingen in aanmerking! De watergenoegens in eigen land voldoen immers niet meer aan de eisen van madam!

Gina: (*op uit voortent links, nog achter zich sprekend*) Hoor je dat? Die hebben elkaar weer in de haren!

Ruud: (*half op, in shorts*) Laat ze toch, Gina. Kan ons toch worst wezen. Kom weer naar binnen.

Gina: Stil nou! (*luisterend*) Jammer, hebben ze net even 'n adempauze.

Ruud: Je zou naar binnen komen, Gina! (*zij wenkt hem ongeduldig af, luistert nog intenser, hij trekt zich hoofdschuddend weer terug*)

Kirsten: (*nu kalmer, mokkend*) En koken moet ik ook net als thuis.

Cor: Ach wat, je trekt toch alleen maar wat blikken open.

Kirsten: Maar opwarmen moet ik 't spul wel en afwassen kan ik daarna ook nog.

Cor: (*ongeduldig*) Vrouw, volgend jaar nemen we weer 'n hotel, maar verpest me nu alsjeblieft niet deze vakantie!

Kirsten: De mijne is al verpest!

Cor: (*geïrriteerd*) Je zou bijvoorbeeld ook eens kunnen proberen 'n beetje te genieten van de mooie natuur rondom ons heen. En over onze nette burens kun je je toch ook niet beklagen.

Kirsten: Kan niet zeggen, dat ik er zo van gecharmeerd ben op elkaars lippen te zitten!

Cor: (*met stemverheffing*) En nu is 't gedaan, ja!

Kirsten: Logisch. Als meneer niet meer verder weet, begint ie maar te schreeuwen.

Ruud: (*weer op*) Gina, en nu kom je naar binnen! Zoiets doet men niet!

Gina: Laat me nou. Die zijn beslist nog niet klaar.

Kirsten: En sowieso, 'n onnozeler bezigheid bestaat er immers niet. Laten ze 'n stuk lijn in 't water hangen en zitten daar dan urenlang naar te staren, in de hoop, dat er zo'n stomme vis aan blijft plakken! 'n Bezigheid voor debielen!

Cor: *(dreigend)* Kirsten, ik heb er genoeg van!

Kirsten: Ik ook!

Ruud: *(Gina naar binnen trekkend)* Het vrouwvolk ten voeten uit! De een zanikt ononderbroken en de ander gaat ten onder aan nieuwsgierigheid! Maar nu blijf je mooi binnen, hoor je? *(helemaal op, met hengel)* Loop je je te verheugen op 'n rustige visvakantie... *(naar rechts)* Zal die nieuwe maar eens uit z'n lijden gaan verlossen. *(roept)* Meneer Bonekamp, bent u klaar?

Cor: *(stralend op, in overdreven uitrusting, met waadbroek, professioneel hengelveest, breedgerande hoed en 'n ferme hengel)* Zeker buurman, ik ben zover!

Ruud: *(hem aanstarend)* Neem me niet kwalijk, maar eh, wat wilt u in die opmaak?

Cor: Gaan vissen natuurlijk! Ik heb in de winkel naar 'n complete uitrusting gevraagd.

Ruud: Waarna ze u alles hebben aangepraat wat ze maar in huis hadden. Maar uw hengel is alleen geschikt om ermee op zee te vissen. In het meer hier zijn heus geen haaien of roggen te vinden hoor.

Cor: Het zal de vis toch zeker worst wezen, met welk soort hengel hij op 't droge gehaald wordt!

Ruud: *(de hengel bekijkend, zorgelijk)* Als 't tenminste nog 'n telescoophengel was.

Cor: Momentje buurman, ik ben gekomen om te vissen en toch zeker niet om naar de sterren te kijken.

Ruud: *(onzeker)* Nee nee, natuurlijk niet. Maar eh, wat moet u nou met die waadbroek? Ik bedoel, we zitten immers heel rustigjes aan de kant. En eh, neemt u geen klapstoeltje mee?

Cor: Hebt u toch ook niet.

Ruud: Mijn spullen staan allemaal in 't materiaalschuurtje daarginder.

Cor: Heb zo'n ding niet nodig. Sta nog stevig genoeg op m'n benen.

Ruud: *(meewarig z'n hoofd schuddend)* Maar 'n leefnet hebt u toch zeker wel, hoop ik?

Cor: 'n Leefnet?

Ruud: Buurman, u zult toch zeker wel weten wat 'n leefnet is?

Cor: *(pochend)* Dat zal ik niet weten zeg! Wat dacht u! *(roept naar rechts)* Kirsten, hebben wij 'n leefnet bij ons?

Kirsten: *(half in de ingang)* Een leef wat?

Cor: Ja zeg, je zult toch zeker wel weten wat 'n leefnet is! Dat is 'n eh... 'n eh...

Kirsten: Ach zo. Nee, hebben we niet. *(weer af)*

Ruud: *(vrolijk)* Nou, maakt u er maar geen probleem van, kunt u het mijne gebruiken.

Cor: Ah, zeer vriendelijk. En eh, zullen we dan nu maar gaan?

Ruud: Ja ja, maar eh, ik vrees, dat u in die waadbroek flink aan 't zweten zult komen.

Cor: Ik heb dat ding eenmaal gekocht en nu zal ik 't dragen ook. Kom op, we zijn weg! *(z'n hengel blijft ergens aan vasthaken)* Oei, toch wel 'n beetje lang.

Ruud: Zeg ik toch. Iets voor roggen, op z'n minst. Maar eh, wat voor 'n aas neemt u mee?

Cor: *(trots, doosje uit z'n vest halend)* Omdat we op karpers gaan, natuurlijk blinkers.

Ruud: *(diepe zucht)* Eerstens zijn er hier geen karpers en tweedens, op karpers vist men niet met 'n blinker.

Cor: En waarom niet?

Ruud: Ik geef 't op. Gaat u maar gewoon met mij mee en doet u dat wat ik ook doe. En aas krijgt u wel van mij. Ik heb wormen.

Cor: *(ontzet)* Ajakkes! En, bent u er al mee bij de dokter geweest?

Ruud: *(droog)* Ja. Die zei, dat ik ze mee uit baden moest nemen, als ik ging vissen. *(ogen ten hemel)* Dat kan nog interessant worden. *(roept in voortent links)* Gina, we zijn er vandoor!

Gina: *(opkomend)* In elk geval succes ermee. *(spottend)* En kom me maar halen, als ik je moet helpen de buit mee naar huis te slepen.

Ruud: *(gemelijk)* Vrouw, ga je grootje voor de gek houden!

Gina: En kijk toch eens onze buurman!! *(bewonderend)* Is die even uitgerust zeg!

Ruud: *(Cor vlug rechts mee aftrekkend)* Wegwezen! Anders halen we 't vandaag niet meer!

Cor: *(onder het afgaan naar rechts roepend)* Tot ziens liefje! Zal je ook iets moois meebrengen!

Kirsten: *(bij ingang tent)* Ja, doe maar. Als 't kan, graag 'n briljant-collier! Maar liefst niet zo'n kleintje!

Cor: 'n Wat? *(wordt door Ruud mee afgetrokken)*

Gina: *(vrolijk)* Een goede instelling, buurvrouw. Men kan dit ook maar het beste van de humoristische kant bekijken. *(Kirsten wil af, maar Gina blijft doorkletsen)* Wat dacht u, al dertig jaar staan wij hier elke zomer op dezelfde plek. En hoe ik me heb opgewonden, die eerste jaren! Maar 't heeft me niets gebaat. En daarom geef ik u ook de

goede raad: niet opwinden.

Kirsten: Maar, dat doe ik toch ook niet!

Gina: (*teleurgesteld*) Niet? Gossie, en ik dacht toch gehoord te hebben... Nou ja, doet er ook niet toe. Maar eh, luister, buurvrouw, ik moet naar de super. Kan ik soms iets voor u meebrengen?

Kirsten: Nee, dank u, ik ben nog van alles voorzien.

Gina: Och ja, u trekt toch alleen maar blikken open nietwaar? Niettemin, misschien zou ik u dan wat blikken... (*inmiddels komt iemand fluitend nader, Gina kijkt links achter*) Och nee, komt die knakworst alweer aanzetten met z'n eend. Volgens mij is die niet meer (*tikt tegen d'r voorhoofd*) helemaal gezond hierboven.

Vogel: (*typische campinggast, shorts, T-shirt, grote zonnebril, handdoek over z'n schouder, komt van links op slippers aansloffen, heeft 'n grote gummi- of plastic-eend bij zich*) Ha, de dames, goedemorgen!

Gina: Zo te zien, richting 't zilte nat?

Vogel: Hoe kunt u 't zo raden. (*vlug op Kirsten af, die zich net wilde terugtrekken*) Als ik me even mag voorstellen: Donald Vogel. En 't doet me genoeg hier zo'n charmante dame te mogen aantreffen.

Kirsten: Ja ja, ook eh, ook aangenaam. En eh, 'n grappige eend, die u bij u hebt. Werkelijk origineel.

Gina: Alleen 'n beetje opvallend. 'n Zwemvest zou heel wat minder opzien baren.

Vogel: Voor de goede orde, beste dames, ik ben de zwemkunst wel degelijk meester, maar dit diertje heb ik alleen maar bij me voor het relaxend gemak. Men kan er zich zo heerlijk mee laten drijven. En wat dat opvallen betreft, daar heb ik echt geen problemen mee. (*af via rechts*) Ik wens de dames een prettige voortzetting van de dag toe.

Kirsten: (*hoofdschuddend*) Hier loopt ook van alles rond.

Gina: Zegt u dat wel. Maar eh, als ik 't even mag opmerken, mevrouw Bonekamp, zo heb ik me een aangename verstandhouding met campingburen altijd voorgesteld. De mannen kunnen goed met elkaar overweg, omdat ze toevallig 'n gemeenschappelijke hobby hebben, terwijl het bij ons vrouwen ook klikt. En mijn sterke zijde is bovendien, dat ik me nergens mee bemoei. Als men zo dicht op elkaar woont, op elkaars lippen, zoals u het zelf zo treffend schilderde, moet men de intiemsfeer van anderen respecteren, zeg ik maar altijd. (*achter zich 'n mandje grijpend*) Maar eh, denkt u echt niets nodig te hebben? Ik bedoel eh, ook geen blikken?

Kirsten: Nee, echt niet, mevrouw van Wely.

Gina: (*af, achter links*) Nou ja, u moet 't zelf weten. 't Had in één weg

meegekund.

Kirsten: Hoe moet ik dat mens veertien dagen om me heen verdragen? En bovendien, wat doe ik hier de hele dag? (*af in tent*) Misschien dat ik maar het beste m'n bad spullen kan halen en dan ook maar naar het water ga.

Becky: (*om zich heen kijkend, zoekend, op van achter links, met reistas*) Hier zijn er nog twee. Dat is zoeken naar een speld in 'n hooiberg. (*roept naar links*) Hallo ma, zijn jullie hier...? (*naar rechts, roepend*) Mahaam?

Kirsten: (*opkomend*) Ja? He, Becky!

Becky: (*haar snikkend in de armen vallend*) Ik had al gedacht, dat ik je nooit meer zou vinden!

Kirsten: Maar, m'n lieve kind, wat is er dan? En waar is Melvin?

Becky: Hou op over die! Ik wil 'm nooit meer zien!

Kirsten: Ja ja baby, dat heb ik al vaker gehoord. En 't zal heus wel weer goed komen.

Becky: (*snikkend*) Nee ma, deze keer is het definitief.

Kirsten: Wat heeft hij dan nu alweer gedaan, of gezegd? (*duwt haar op 'n stoel*) Maar kom, ga eerst maar eens zitten. (*even af, meteen weer terug met thermoskan en twee kopjes, schenkt*) Zo, dan laat maar eens horen.

Becky: O ma, ik ben zo opgewonden, dat ik niet eens meer weet waar het om ging.

Kirsten: Zal wel weer het een of ander onbenulligheidje geweest zijn, zoals steeds bij jullie.

Becky: O nee, ma, mag je niet zeggen. Bij ons gaat het steeds om diepgaande principiële problemen! Neem laatst bijvoorbeeld. Zijn we uitgenodigd in 'n piekfijn gezelschap. Ik draag m'n nieuwe cocktailjurk, weet je wel, zwart, met 'n verensjaal in pink, super zeg ik je, en dan wil hij op z'n zwarte schoenen witte tennissokken aantrekken! Moet je je dat eens voorstellen!

Kirsten: Nou ja, en?

Becky: (*verontwaardigd*) Maham! Witte tennissokken. Die zijn toch al jaren totaal out! En dan heb ik in alle rust tegen 'm gezegd: Melvin, zei ik, deze sokken kun je echt niet aantrekken. Ik heb zelfs eigenhandig 'n paar zwarte uit de kast gehaald! Eigenhandig ma! Maar dacht je, dat hij ze aantrok? Die interesseert 't absoluut niet wat "out" is of "in"! En toen zei ik, met iets meer volume natuurlijk, dat ik me niet met 'm wilde blameren!

Kirsten: (*bedenkkelijk*) Nou nou.

Becky: Wat nou nou? Zou jij toch zeker ook gezegd hebben! Maar toen schreeuwde hij: als jij je met mij blameert, kan ik maar beter thuis

blijven! Daarna ging hij zitten en verroerde zich niet meer!

Kirsten: (*kwaad*) Resumerend: een hooglopende ruzie om 'n paar sokken! En dat noem jij diepgaande principiële problemen!

Becky: Ma, dit was maar 'n voorbeeld! En het gaat inderdaad om het principe, begrijp je dat dan niet? Hij moet steeds met alle geweld z'n zin doordrijven!

Kirsten: Of jij de jouwe. Weet je, Becky, het ligt er maar helemaal aan vanuit welk perspectief men de dingen bekijkt.

Becky: (*opspringend*) Moet je me alleen nog even gaan vertellen, dat je partij voor hem kiest, kan ik beter meteen weer afnokken.

Kirsten: (*geduldig*) Becky, ik wil er alleen maar op wijzen, dat jij ook niet geheel onschuldig bent. Maar eh, wat ben je nu verder van plan?

Becky: Kan ik 'n paar dagen blijven? Wil 'm niet weer meteen onder de ogen komen.

Kirsten: Ik dacht "nooit" meer?

Becky: Dat hij zich eerst maar eens flink wat zorgen om me maakt. Slapeloze nachten zal hij hebben, uit angst, dat ik mezelf wat aandoe! (*snikt weer*)

Kirsten: (*spottend*) Denk, dat hij je daarvoor te goed kent.

Becky: Maar 'n beetje bezorgd zal hij toch wel om me zijn? Of denk je soms niet?

Kirsten: Wie zal 't zeggen? Maar eh, natuurlijk kun je blijven. Alleen, veel plaats is er niet in zo'n kleine wagen. En eh, om 't maar rechtuit te zeggen: bij ons waait de wind nu ook niet direct uit de meest gunstige richting.

Becky: (*spottend*) Zal wel weer om het een of ander onbenulligheidje gaan, zoals steeds bij jullie.

Kirsten: Hou jezelf voor de gek, ja! Wat mij steekt, is, dat hij me niet eens gevraagd heeft, of zo'n hengelvakantie mij wel zou aanstaan. Ik zit hier in m'n eentje te verpieteren en meneer heeft de grootste lol met z'n visjes!

Becky: (*opgewekt*) Och ma, zolang 't nog geen bakvissen zijn, waar hij achteraan zit, hoef je je tenminste daarover al geen zorgen te maken. Maar zeg, waarom hebben jullie dan geen hotel genomen? Ik bedoel, pa had toch ook van daaruit kunnen gaan vissen.

Kirsten: Had je gedacht. Hij moet zich namelijk aan de boezem van de natuur kunnen koesteren. Je kent 'm toch, als die ergens voor warm loopt. En bovendien, in welk hotel zouden wij welkom zijn geweest, met al de troep, die hij zo hoognodig moest meeslepen.

Becky: (*peinzend*) Maar luister eens, ma, krijg ik me toch opeens 'n idee zeg!

Kirsten: O nee, liefje, alsjeblijft niet! Jouw ideeën hebben mij, pa en

Melvin al zo vaak tot vertwijfeling gebracht!

Becky: Serieus ma. Waarom zouden wij met z'n tweeën niet gewoon 'n paar nachten in 'n hotel gaan slapen?

Kirsten: Gossie, daar zeg je zowat! Dat zou niet eens... *(luisterend)* Oei, mevrouw van Wely is in aantocht! *(op links doelend)* Die van daar. 'n Regelrechte verschrikking. *(Becky meetrekkend)* Laten we maken, dat we binnenkomen! *(Becky is al af, Kirsten haalt 't net niet)*

Gina: *(met boodschappen op van links achter, roepend)* Mevrouw Bonekamp!

Kirsten: Mevrouw van Wely? Spijt me echt, maar ik heb nu helaas geen tijd voor u.

Gina: Geeft ook niet. Ik wilde u toch alleen maar vertellen, dat u vandaag beslist geen tomaten moet kopen. Drie euro 't pond! De tomaten schaamden er zichzelf voor, want ik heb ze nog nooit zo rood gezien! Maar de komkommers vielen best mee. Vierenveertig eurocent voor zulke joekels, kijkt u maar! Wilt u er ook eentje? Kan er best een missen, hoor.

Kirsten: Nee, dank u, echt niet. En 't komt nu ook erg ongelegen. *(af)* Neemt u me niet kwalijk.

Gina: *(korzelig)* Ja ja, dat hoor ik nu al voor de tweede maal. *(af in links)* Daar moet je het van hebben, die op de camping tijdens hun vakantie geen tijd hebben.

Kirsten: *(weer op met Becky)* Ga jij nu maar alvast vooruit, wacht je bij het hekje op me. Ik moet pa nog vlug even 'n briefje schrijven.

Becky: Ach wat. Dacht je soms, dat ik 'n briefje voor Melvin geschreven heb? Pa mag zich ook gerust eens wat zorgen om je maken. Kan helemaal geen kwaad.

Kirsten: Heb je ook alweer gelijk bij. Maar ik moet wel nog 'n paar spulletje bij elkaar pakken. En ga nu maar alvast, anders loopt ons zo weer die van hiernaast voor de voeten. *(af in tent, Becky met haar tas af, achter links)*

Gina: *(op uit links, met mandje wasgoed, hangt wat spullen op)* Die denkt zeker, dat ze wat beters is! Moet ze maar naar de Dardanellen gaan, of naar Copacabana, en niet als 'n kakmadam met de neus omhoog op 'n camping gaan rondhangen! *(haar na-apend)* "En 't komt me nu ook erg ongelegen." *(weer af)* Uitgedroogde zuurpruim!

Kirsten: *(op met kleine reistas, af via achter links)* Zo, m'n beste Cornelius, denk dat je bij je thuiskomst straks toch wel even raar zult staan te kijken, hihhi.

Gina: *(in opening tent)* Heb ik dat goed gehoord? Zou ze dan soms toch om boodschappen zijn? Was ik er natuurlijk weer niet goed genoeg voor. *(weer af)* De ingebeelde prent!

Cor: (*achter bühne, rechts*) Kirsten, ben alweer terug! (*met wijd gespreide benen opkomend, zichzelf bekijkend*) Zo'n ontiegelijke zwijnerij! Zal er wel weer wat zwaaien! (*klaaglijk*) Liefje, zou je me even kunnen helpen? Ben 'n beetje nat geworden. (*dan, tot inmiddels ook opgekomen Ruud*) U had me toch op z'n minst uit 't water kunnen helpen!

Ruud: Zou ik net zo klievernat zijn geweest als u. En ik had u nog zo bezworen aan de kant te blijven.

Cor: Waarom heb ik dan anders die waadbroek aan?

Ruud: In elk geval niet, om het halve meer mee naar huis te brengen.

Cor: Ik ben per ongeluk uitgegleden, dat is alles.

Ruud: (*droog*) Had al gedacht, dat het de nieuwste manier van wormen soppen was. Opgeleverd heeft het in elk niets.

Cor: (*nors*) U hebt net zomin iets gevangen.

Ruud: Omdat u als 'n kikvorsman door het water liep te modderen. Dat zou zelfs de meest gehoorgestoorde vis op de vlucht hebben gejaagd.

Cor: (*wijdbenig staand langs zich af kijkend, klaaglijk*) Ik geloof, dat m'n tenen al helemaal aan 't verschrompelen zijn. Wat moet ik in godsnaam aanvangen?

Ruud: In elk geval niet in die duikersuitrusting overnachten. Laat u er zich door uw vrouwtje voorzichtig uithelpen. Maar liever niet in de caravan, (*grijnzend af in z'n voortent*) want dat zou 'n overstroming betekenen, met alle gevolgen van dien.

Cor: (*hem na-apend*) Met alle gevolgen van dien. Net of ik dat zelf niet weet. (*breed benig zijn voortent in*) Zeg liefje, waarom kom je niet, als ik roep...? (*achter bühne*) Verhipt, ze is er niet... Nou ja, misschien nog maar beter ook. Kan ik in alle rust opdrogen en me 'n hoop stomme opmerkingen besparen. (*men hoort 'n hoop gestommel en geluiden van 'n deur*) Verrekte rot prul! Dat spul plakt aan de huid als secondelijm... je reinste vacuüm... (*men hoort kreunen en steunen en dan, opgelucht*) Ha, godzijdank! Gloeiende, dat zijn op z'n minst twintig liter water! De moord! (*komt blootsvoets terug, met sokken in de hand, wringt ze uit, niest*) Om je verdomme 'n longontsteking op de nek te halen. (*gaat zitten*) En geen mens die 'n kop thee... (*ziet de kan*) Maar, dat lijkt wel koffie! He, met twee kopjes! Wie mag er dan geweest zijn?

Vogel: (*met de eend op van rechts achter*) Hallo meneer. Prachtige dag vandaag, nietwaar?

Cor: (*brommend*) Ik heb ze wel beter meegemaakt.

Vogel: Hoe bedoelt u? (*hem herkenkend*) Ach, u bent 't! Ik heb u voorheen immers zien vissen. En, geluk gehad?

Cor: O ja! En niet zo'n beetje.

Vogel: Hoe zwaar?

Cor: *(in gedachten, z'n sokken uitwringend)* Rond de tachtig.

Vogel: Lieve hemel! Hoe hebt u die dan hier gekregen?

Cor: Wie?

Vogel: Die vis!

Cor: Wie heeft 't nou over vis? Ik weeg tachtig kilo. *(aanpassen)*

Vogel: Ik dacht ook al! Nou ja, misschien hebt u morgen meer geluk.
(spottend) En misschien brengt u dan nog iets meer op 't droge dan alleen uzelf.

Cor: *(hatelijk)* Zou best kunnen, want ik hoef me immers niet aan 'n eend vast te klampen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto